

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

In Barvch.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

QVÆSTIO I.

Vnde annus iste quintus numeretur.

Vnt, qui ab eo tempore, quo Iechonias Babylonem ductus est, hunc annum quintum, putent numerandum: siquidem vel hinc, vel ab Urbis euerfione fupputari debet. Quo minus autem hoc pofterius aſſeratur; obſtare videtur *primò*, verficulus 10. huius capituli, quo indicat Baruch ſe librum ſuum legiſſe, quando altare Ieroſolymis habebatur: Vrbs autem & templum cum altari à Chaldaeis euerſa fuerant anno 19. Nabuchodonoforis. *Secundo*, verficulus tertius hoc volumen coram Iechonia lectum fuiſſe teſtatur, quia nempe Sedecias, necdum transportatus fuerat, Iechonia interfuiſſet, idque ipſum Baruch memoriz prodidiſſet. Denique ſicut Ezechiel annos à capto Iechonia fupputat, ita & Baruch in idem potuit fupputare. Auctores huius opinionis putant hic nihil aliud dici, quam quod Baruch libellum à ſe ſcriptum legerit ea tempeſtate, qua ſexcentio deinde tranſacto, Ieruſalem à Babylonijſ deleſta eſt.

2. Alij tamen validioribus argumentis contendunt, Epocham huius anni quinti ad Urbis excidium conſtituendam, ita vt Baruch librum ſuum abſoluerit, & recitauerit anno quinto, ex quo Ieroluſyam ceperant, & incendunt Chaldaei. Ita cenſent Theodoretus, Hugo, Lyranus, Caſtrius, Cornelius, Sa, Lanſſelius, Menochius, in huius verficuli explanationem, Tornielius ad an. m. 451. num. 1. Sallianus ann. 3449. num. 2. Probat. 1. ex quibus colligimus hunc librum eo tempore lectum, quo argentea templi vafa, quæ fecerat Sedecias, Ieroluſyam remittebantur: inde autem non prius ſportata fuerant, quam Chaldaei eam Urbem expugnaffent anno 11. Sedecia. Hoc ipſum indicatur c. 2. v. 2. & 3. vbi iam adducta dicitur ſuper Iudæos *magna, vt manducaret homo carnes filij ſui, & carnes filia ſua*. Vtrique in longa illa obſidione, qua Iudæi Ieroluſymis à Nabuchodonofore preſſi ſunt. 3. Ibidem à verſ. 20. ita deſcribuntur Iudæorum, quæ tunc erant calamitates, vt nullis incommodis conueniant, niſi ijs, quæ ipſi poſt Urbis & Templi vaſtatem pertulerant.

3. Altare quod in templo fuerat, ignis Chaldaeus ſine dubio abſumpſerat, ſed non deerat aliud minus nobile, in quo populi reliquæ, inter ciuitatis ante quinquennium combuſta ruderata, ſacrificia offerebant. Sedecias tunc, aut iam ſupremum vitæ diem clauſerat, aut vinculis & cæcitate arctius ſtringebatur, quam Iechonias. Hic enim vltro ſe Nabuchodonofori dederat, nec vnquam ab eius imperio deſciuerat: Sedecias autem fœdifragus, nec niſi vi captus fuerat.

Quidam putant à capto Iechonia id. quo 3. arg. 1. Arg.

2. Arg.

3. Arg.

Alij magis ab euerſione Ieroluſymie.

Probat. 1.

Prob. 2.

Prob. 3.

Ad tria arg. 1. opin.

Ad 2.

api

logia
umenti

Ad 3.

fuerat. Vnde merito Jechonias plus libertatis nactus, non ita stricto-
nebatur, quin Barucho librum suum legenti posset adesse. Demetrius
chiel fecit; ita & Baruch à transmigratione suorum annorum scribere
potuit; hic tamen iustam causam habuit, cur ab eversis Ierosolymitanis
putaret. Quia hæc populi & ciuitatis ruina adeo famola fuit, vindictam
dæi nouam aram auspicati sunt, quam etiamnum in suis Ephraim
quotannis præfigere solent, sicut & aliam similem à postrema Vlti-
mum euerfione retinent, multis antea retro sæculis vsurpatam. Ex
ter rationes prioris opinionis esse minus efficaces. Hæc de anno quæ-
de mense quæstio.

In septimo die mensis, v. z.

Fortè hic
mēsis, arat
Nisan.

1. Hunc mensem fuisse Nisan existimant Lyranus, Sa, Corneli-
chius, Tornicellus ann. m. 345. num. 1. quia lecto isto libro, pecunia
collecta est, & Ierosolymam perlata, cum die 10. mensis Siban, Ioa-
dos acciperet vasa templi, quæ prius ablata fuerant, vt indicat v. 8. Cui
mensis Sivan in anno sacro sit ordine tertius, videtur absolutus & lecti-
ehi libellus, mense primo, qui Nisan appellatur. Quæ explicatio, quæ
maz notæ patronos habeat, temeritate caret.

Volgari-
Ab.

2. Sed nec improbabilis est interpretatio Castrij in huius loco
rio, & Saliani, ad ann. m. 345. numer. 34. qui diem istam septimam
mensem reuocant: mox enim Baruch hæc subnectit: in tempore
Chaldei Ierusalem. Et succenderunt eam igni. q. d. in anno quinto, septima
sis quinti, quo Urbem expugnatam flammis absumplerunt Chaldei.
4. Reg. 25. v. 8. Mense autem quinto, septima die mensis (ipse est annus, in quo
gis Babylonis) venit Nabuzardan princeps exercitus, seruus regis Babylonis
& succendit domum Domini & domum regis, & domos Ierusalem. Proinde
hunc diem elegit, vt recurrente tam funestæ calamitatis mensis & die
Iudæorum animos, ad dolorem, ieiunia, orationem & cætera id genera-
tia commoueret.

Ad ratio-
nem
Opinio-
nis.

3. Ad rationem prioris opinionis responderi potest, non tam
sam, cur primus mensis hic intelligatur potius, quam secundus, aram
commodatior enim appareret explicatio, si quis diceret die septima
tij lectum à Barucho volumen, pecuniam mox collectam, & die de-
lone missam, cum Ioakim vasa templi Ierosolymitani reciperet. Re-
Castrius, illo versiculo octauo nihil aliud dici, quàm quod pecunia
fuerit, eo anno, quo mense Sivan Ioakimus vasa templi receperat. Cui
ea, non ita pridem recepta scirent Iudæi, putarunt (si officij esse, quæ
poterat, in medium conferre, & in vsum sacrificiorum Ierosolymitanorum

P.
H. Philia

Chrono
vet. Test.

A 11
17

Ex Salliani vero opinione collectio pecuniarum vasorum missionem antecessit, ac proinde putat, mense quinto, anni quinti ab Urbis excidio lectum codicem, vasa autem mense tertio anni sequentis Ierosolymam relata: sed malo Castrii interpretationem sequi. Eadem erit ratio Chronologiae, si ex quorundam opinione, dixeris, non Ioakimum, sed Baruch sacram supellectilem accepisse in Ierosolymam remittendam: nam siue huic, siue illi, ea tradita fuerit, id mense tertio contigisse certum est.

BARUCH I. v. 8.

¶ Cum acciperet vasa templi Domini, quae ablata fuerant de templo, reuocare in terram Iuda, decima die mensis Siuan, &c. Graece, *εἰς τὴν λαβὴν* dicitur, in accipiendo ipsum, quod verti potest, cum acciperet, vel accepisset, ut interpretatur Maldonatus: est enim Hebraismus. Quare probabile est, sacra vasa duobus fere mensibus, ante lectionem libri Baruch fuisse remissa, idque indulgentie Nabuchodonosore, qui cum collectionem etiam pecuniarum ad sacrificia Ierosolymis offerenda permisisset, iure petebant exules, ut Ierosolymorum incolae pro vita illius orarent, cuius permittu nuper vasa Ioakimo tradita fuerant.

Vasa red-
dita ante
lectum li-
brum.

¶ Haec ut melius intelligantur, aduertendum est, sacram templi supellectilem aut saltem illius partem, re asportatam fuisse Babylonem. Primo anno tertio Ioakim Dan. i. v. 2. Secundo, in transmigratione Iechoniam, quando suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui, & protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regiae, & condidit vniuersa vasa aurea, quae fecerat Salomon rex Israel in templo Domini. 4. Reg. 24. v. 13. 2. Paralip. 36. ver. 10. Horum autem aureorum vasorum loco, Sedecias argentea substituit, quorum hic fit mentio. Tertio ad finem regni Sedeciae, quando Nabuchodonosor Urbem euertit, vniuersaque vasa domus Domini, tam maiora quam minora: & thesauros templi & regis, & principum transtulit in Babylonem. 2. Paralip. 25. ver. 18. & latius refertur 4. Reg. 25. 2. ver. 13, Ierem. 52. 2. v. 17.

Templum
ter sacris
vasis spo-
liatum.

BARUCH VI. v. 1. & 2.

¶ Exemplar epistola, quam misit Ieremias, ad abducendos captiuos in Babylonem. Lyrano legit, ad abductos captiuos in Babylone, & putat hanc epistolam scriptam quidem, post transmigrationem Iechoniam: sed ante captiuitatem generalem, sub Sedecia factam, ac tandem mortuo Ieremia Babylonem allatam, atque a Baruch, captiuo populo praelectam. Lyrano concinit Dionysius, & ex parte Maldonatus, qui credit Ieremiam, haec Iudaeis quidem praedixisse, antequam in captiuitatem ducerentur: sed postea cum essent abducti, in epistola per Baruch redacta, iisdemque verbis quibus erant praedicta ad captiuos

Varia huius
loci
expositio-
nes.

13.
H. Philij

Chrono
vet. Test.

A 11
17

deuenisse. Hugo eandem retinet lectionem, ratus hanc epistolam ad iter exilij iam ingressos scriptam, ac proinde tunc fuisse partem partim abducendos: solum enim vertebant, necdum Babylonem nerant.

Refutan-
sur.

2. Sunt alij, qui hanc interpretationem solido fundamentum efficiantur, & autumant, hanc epistolam, non ad abductos, sed ad exaratum: sic enim legimus in 70. Seniorum translatione. Latina correctâ, Tigurina, Pagnini. Ita etiam legit Tertullianus in Scorpiâ ait, Ieremiam hæc scripsisse, ad eos quibus captiuitas imminuit, & ad eos allegandi.

Conclusio.

3. Probabilior cæteris eorum supputatio qui censent Ieremiam per Nabuzardanem Iudæis, in Babylonem iam iam ituram hanc epistolam quam illi secum deferrent, & ea quasi antidoto aduersus cultum idolorum uterentur. Sic enim vera lectio retinetur, & facile intelligitur re Prophetæ scripserit: *abducemini in Babylonem*: quia nempe etiam ut ut abducerentur. Ita Castrius, Cornelius, Menochius hic, secundo de promissionis Dei, p. 2. cap. 33. Torneilius ad an. m. 344. 7. Tertullianus lib. num. 31. Miserit igitur S. Vates hæc monita ad captiuos Iudæorum tempore quo Ciuitas conflagrauit, instante, vel ineunte anno decimo buchodonosoris, ut in suis Annalibus notant duo auctores iam citati.

Verf. 2. Ingressi itaque Babylonem eritis ibi annis plurimis, & temporibus, vsque ad generationes septem.

Q V Æ S T I O II

Quomodo septem generationes, cum seruitutis annorum 70. congruant.

Quidam
putant esse
diuisas à
70. annis.

1. I Yranus has septem generationes pluribus quam 70. annis censet, easque à transmigratione Iechonia, vsque ad annum septimum quo Eldram Babylone Ierosolymam venisse putat, extendit, per annum tractat 130. vel saltem 120. A depottato Iechonia, vsque ad captiuitatem vndecim annos computat: inde vsque ad annum primum Monarchie hinc ad Cambysem ex Hebræorum computo triennium, aut ut alij putant annos 12. Cambylis imperio octennium impendit, tum Assuero a quo profectioem Eldræ septennium, ac tandem concludit Ieremias interuallo septem generationes cõtineri, quarum singule annorum

ut septendecim complectantur, qui secundum naturæ cursum soboli procreandæ sufficient.

2. Mihi verò hæc doctrina minimè probatur. Etenim nulla subest ratio, quæ contra communem doctrinam suadeat hæc generationes diuersas esse ad annis 70. quibus Ieremias cap. 25. & 27. Babylonicam seruitutem designat. Ad hæc effluxerunt quidem à transmigatione Iechoniæ, vsque ad decem casum anni ferme vndecim, & deinceps vsque ad Cyri Monarchiam 51. Sed Cyrus neque tres, neque duodecim; sed vel 7. vel potius, & sub 9. annos imperauit. Eum secutus est Cambyses, & hunc Smerdis per octennium: tum Darius Hytaspis annos triginta sex regnauit, cui successit Xerxes annis 21. Xerxi sublato Artabanus, Artabano Longimanus annis 40. Redijt itaque Esdras cum suis in Iudæam, annis circiter 144. à transmigatione Iechoniæ, qui numerus si in 17. distribuatur, facile octo generationes dabit.

3. Cathusianus duobus modis septem hæc generationes ad 70. computatis annos applicat. 1. generationis nomen accipiendo, pro ætate hominis quatuordecim annorum, quæ ad prolem generandam idonea habetur. Hoc modo, quinque generationes annos quidem septuaginta complebunt, sed Dionysius ait, Ieremiam vsùm tali supputatione, vt terminos extrinsecos, vtrumque complecteretur, & sic numeraret generationem vnam qua 70. annos seruitutis præcesserat, & alteram, quæ secuta est. 2. ait, vocabulo *septem* in scriptura quandoq; complementum & perfectionem denotare, & hoc loco posse pro vitæ humanæ periodo accipi, quæ est ferè 70. annorum, quod enim vltimus excurrit, labor est, & dolor. Psalm. 39. Quas interpretationes duriusculas esse norant Pererius & Castrius: nec immerito. Nam iuxta priorum modum, qui dies quinque ieiunauit, diceret se vsque ad dies septem ieiunasse, nempe ad scitis vtrumque terminis extrinsecis. Sic inter Pascha & Pentecosten liceret nouem hebdomadas computare. Aker autem modus tanquam concessum sumit, quod probandum esset.

4. Pererius libro decimo in Dan. quæst. 3. tres modos hunc nodum explicandi proponit. *Primum*, si vocabulum *septem* pro numero indefinito accipiatur, sic idem quod *multa*. vt Leuit. 26. v. 24. *percutiã vos septies propter peccata vestra.* Et Proverb. 24. v. 16. *Septies in die cadit iustus & resurgit.* Et 1. Reg. 2. v. 5. in Hebræo *donec sterilis peperit septem*: noster autem reddidit: *donec sterilis peperit plurimos.* Sic Ieremias videtur dixisse, solummodo iri captiuitatem post septem generationes id est, post multas. *Secundum*, si generatio accipiatur hoc loco, pro ætate, quæ naturaliter valet ad generandum, qualis est, quindecim annorum, & quinque generationes mediæ, sumantur integræ; prima autem & vltima

Resurand
tur.

Dua
pretatione
dura.

Tres modis
has res in-
ter se con-
siliandis.

ppi

logia
menti

19.
H. Philii

Chrono
vet. Test.

A 11
17

non completæ. Porro iuxta hunc modum Pererius supponit hanc
fuisse scriptam, ad Iechoniam, & Iudæos, qui cum ipso erant Babylonia
generationes à transmigracione Iechoniz, vsque ad annum Cyri, quo
captiuitas, extendit, eoque temporis interuallo, vnum & octoginta
claudit. Atque hac ratione, inquit, computatio Baruch non pugnat cum
miseria: hic enim loquitur de captiuitate Iudæorum sub rege Sedecia: illi vero sub
tium modum huius difficultatis expediendæ ait esse, si dicamus Baruch
qui, de captiuitate Iudæorum sub Sedecia, sed eam terminasse ante
Artaxerxis Longimani, quando ea pars populi, quæ cum Zorobabel
dierat, duce Esdra in patriam reuersa est. A captiuitate Sedeciz, vsque
sionem Esdræ, numerat annos 170, qui in septem generationes
modè distribui.

1. Modus
explicatur.

5. Primus horum modorum Castrio displicet, arbitranti Prophe
cum indefinitè dixisset, populum Babylone, annis plurimis, & temporibus
tutum, explicandi gratia addidisse, vsque ad generationes septem, quo
finitum, definitet. Verum facile Pererius negaret, hæc vltima verba
dentium explicatiua: quippe quæ ex se obscuriora sunt, quam ut ali
lustrare. Quin potius videntur per idiotismum Hebraicum inserta, ut
acrius inculcarent, eum alias Ieremias sæpius denunciasset huius
ad annum vsque 70. duraturum. Itaque hanc esse commodam
interpretationem autumo.

2. Modus
exploditur.

6. Secundus modus nonnulla innoluit, quæ iure merito nego
supponit enim hanc epistolam, non ad abducentes, sed ad abductos
cuius contrarium paulo antè v. 1. declaratum est. Deinde à Iechonia
vsque ad annum primum Cyri, quo finita est Iudæorum captiuitas,
annos 81. hoc autem pugnat cum rationibus & auctoritate priorum
ex quibus à casu Sedeciz, vsque ad annum 2. Darij Hytaspis, non
intercurrisse probabam 2. Paralip. q. 2. præsertim num. 6. Denique
ratione hanc epistolam Baruch tribuit, & istas septem generationes
70. seruitutis Babylonicæ, à Ieremia cap. 25. & 29. prædictis, euellit.

3. Modus
non placet.

7. Sed nec ea probo, quæ tertius modus complectitur: hæc enim
generationes ab annis 70. seruitutis non separo, & ab enthronismo Nabu
nosoris autpior: finem isti seruituti anno primo Cyri sacra pagina
Esdræ. 1. & alibi. A. Sedeciz casu, vsque ad annum septimum Artaxer
mani annos nõ 170. sed 132. computo. Et sic uti anno primo Cyri imple
la verba Ieremiz 29. v. 10. cum coeperint impleri in Babylone septuaginta
vns. &c. ita valde probabile est, eodem tempore completum, quod
Bola v. 2. scribitur: eritis ibi vsq; ad generationes septem: post hoc autem

Quod Deus fecisse videtur, quando Cyrus edictum de soluta captiuitate
Esdrae. 1. promulgandum curauit.

8. Torriellus ad annum m. 3447. num. 7. modum tertio loco adductum à
Peetio, quoad rem ipsam probat; quoad annorum verò distributionem ab e-
ius computo recedit. Nam 7. istas generationes à capto Sedecia vsque ad an-
num septimum Artaxerxis protendit quidem; sed hoc temporis interuallum
70. annis metitur, non 70. vt fit apud Pererium. Generationis vocabulum pro-
prie viginti annorum accipit, & ad suæ sententiæ confirmationem monet ex
B. Theodoteco in cap. 9. Danielis, Iudæos sicut pluribus vicibus ac valuti per partes in
captiuitatem abducti fuerunt: ita etiam pluries in patriam esse remissos, fidelioet semel à Cyro, &
hæc memorato Artaxerxe, qui plures cum Esdra, deinde alios multos cum Nehemia in Iudæã
remissi. Hæc Torriellus, cui Saliatus adhæret, ad eundem an. nu. 31. Verum neq;
hæc interpretatio omnem exhaurit difficultatem: nam ex antiquorum senten-
tia, vt iam num. 6. dicebam, à capto Sedecia, Vrbeque excisa, vsque ad annum 2.
Darij, non nisi 70. anni fuerunt: his adde reliquos Darij 34. aut 35. tum Xerxis
21. & 7. Longimani, consentit vt summum 133. Sic ad 7. generationes de-
centi septennium, quando quidem, vt ipsi volunt, singulæ generationes annis vi-
ginti abfoluuntur. Deinde Ieremias, cum dixisset, Iudæos vsque ad septem ge-
nerationes Babylone futuros, mox addidit: post hoc autem educam vos inde in pace,
Quibus verbis indicare videtur, post illas generationes, mox futurum captiui-
tatis finem: isti verò auctores hisce generationibus 140. annos attribuunt,
Deum verò Iudæos Babylone annis 150. euolutis reduxisse volunt. Itaque ex
eorum opinione Deus exules non statim post septem generationes, sed insuper,
post 10. annos reduxit. hoc autem affirmare non ausim. Quemadmodum enim
ex communi sententia Ieremias oraculum cap. 25. & 29. sic accipi debet, vt ad-
ueniente vel absoluto anno seruitutis septuagesimo, mox imperium Babyloni-
cum euertendum, & Iudæi postliminio redituri dicantur: ita decursis istis septē
generationibus, statim Deus reditum exulibus promississe videtur: neque enim
appare ratio, cur hic potius, quam ibi decennium abijcere, aut adiungere lice-
at. Præterea Deus per Ieremiam cap. 29. v. 10. clarè prædixerat: reducam vos ad lo-
cum vestrum: nempe post 70. annos: ergo Ieremias valde ambigüe locutus est, si in
hac epistola, ista Domini verba: educam vos inde, non nisi post 150. annos effectū
sententia denunciat: quod ad fidem diuinis oraculis conciliandam parum val-
let. Denique cum terni fuerint, ex illorum enumeratione, reditus è Babylonia,
quare Ieremias de secundo potius, quam vel de primo, vel de tertio in hac
epistola vaticinatur? Primum igitur modum huic longè præponendum
arbitro.

3 Modum
quidam pro-
pugnans.

Sed non san-
tis bene.

ppi

logia
menti

9. Villalpandus apparatu in Ezechielem p. 7. lib. 3. cap. 2. singulas gene-
Quasi Chron. P. 3. rationes

Interpretatio.

raciones annis 14. definit, & generationem accipit, non proderit, sed pro genitis siue filijs : tum has generationes ita distribuit, ut Babylonem translata sit, ea cum Babylonem appulisset, filios, hoc est generationem procreauerit, hæc post annos 14. tertiam : tertiam post annos, scilicet anno 28. desolationis genuerit quintam ; Hæc sextam, quæ tandem septimam generationem ediderit anno desolationis, prius ac liberati sunt, inquit ille. Hanc explicationem Cornelius nec ulem, nec incongruam esse asseuerat : ego uero quicquid sit de probabilius, eam non probo : quia ut alia taceam, hac ratione finis huiusmodi incidere in anuum 2. Darij Hystaspis, contra intentum Villan-

Explicatio.

10. Christophorus à Castro, eruditè multis, de generationis, sicut cabulo præmissis, ait, duobus modis hunc Ieremias locum explanari, singulæ generationes septennio consistit, & sic septem generationes completantur, quibus si vnus quasi Iubilæus apponatur, exurgunt quot ferè effluxerunt, ab anno xi. Sedeciaz, quo hæc scribebat Ieremias reddidit Iudæis à Cyro libertatem. 2. ut septem generationes tantam septem annorum decades, hoc est, septuaginta anni, à Sedecia ad annum secundum Darij, Hystaspis computandi, quasi dixerit eritis ibi, usque ad annos 70. postea inde uos educam in pacem.

Alia Explicatio.

Explicatio commoda.

11. Verum ego hisce duobus modis non penitus acquiesco tantentia quam & sequitur Castrus, & cæteris antepono, ex eo tempore decias captus est, & hæc epistola scripta, usque ad annum primum Cypri neque 50. sed 52. anni supputantur, ut alibi probaui. Sic prior modus exorbitat ab accurata horum annorum computatione. Alter modus capite mihi non aridet quod has generationes ab Sedecia calamitatis ut ex dictis manifestum est.

Alia ualde probabilis.

12. Cornelius tradit septem generationes esse 70. annos captiuitatis ualde probabile existimo. Hos annos inchoat ab undecimo Iohannis Monarchiz Cyri concludit ab anno undecimo Sedeciaz, usque ad primum Cyri numerat annos 59. ego aliam Chronologiam securus septuaginta annorum seruitutem anno primo Nabuchodonosoris iniisse, & annos 70. desisse credo, & alibi probare conatus sum.

Ieremias constat aut captiuitatis fore 70. annorum.

13. Auditis tandem prædictorum auctorum hac de re præter luce aliqua ad illustrandam præsentis controversiæ obsecrans opinio in primis Ieremiam hoc loco, cap. 25. & cap. 29. de captiuitate non dixisse tum hoc, tum illud : sed constanter de captiuitate moysi captiuitatis ubique locutum. Huius opinionis patrosos abusus, quamuis duriusculam adhibeat interpretationem, ut

12.
H. Philij

Chrono
logia
Test.

A 11
170

dicebam, Maldonatum in hoc caput vers. 2. Manifestum est, inquit, Ieremiam
mississe dicere, Iudaeos per 70. annos in captivitate futuros esse, quemadmodum praedixerat
cap. 25. vers. 11. 12. & cap. 29. vers. 10. Cornelium hic 5. septem ergo. ubi di-
ferre monet, Baruch discipulum & scribam Ieremiae in hac epistola referte
ad cap. 25. v. 11. Villalpandum l. c. Perierim in primo modo, quo hunc locum
explicari posse faterur.

14. Duplex autem est modus, quo Baruch hoc loco, ad ea, quae Ieremias
cap. 25. & 29. praedixerat respexisse potuerit. 1. indefinitè. q. d. non nisi
longo tempore, & ut dici solet, post septem, hoc est, non paucas generatio-
nes Deus vos inde reducet. Et hic modus mihi expeditissimus videtur. 2. De-
finitè ut sit sensus: post septem generationes (quarum singulae decem an-
nos contineant) id est, post illos 70. annos, quos alias praedixit Ieremias in-
de, propitio numine redibitis. Non est autem sensus, quod isti Iudaei, ad
quos haec literae mittebantur totos 70. annos iugum servitutis essent latu-
ri: sed quod 70. annis ab initio regni Nabuchodonosoris Babylone completis,
tandem populus captivus redeundi potestatem esset consecuturus, sicuti
illi qui cum Iechonia abducti fuerant, non integros 70. annos Babylone tran-
sigerant, sed compleverunt, iam antea inchoatos, ut dixi. 2. Patalip. quaest. 7.
numero 9.

Optis
Auchwin

15. Obijciat quispiam contra priorem modum ex dictis sequi, diuturnita-
tem exilij ter diversis verbis à Ieremia inculcari: nempe, *annis plurimis, tempori-
bus longis septem generationibus.* Resp. ita est, nec mirum videri debet, cum apud
Hebraeos non raro contingat, ut Psalm. 5. *Verba mea auribus percipe Domine, intellige
clamorem meum: intende voci orationis meae.*

Hebraei vā
unam sepe
diversis
verbis si-
mul prola-
tis incul-
cans.

16. Contra posteriorem modum opponit Salius anno mundi ter
millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo numero 31. *Decem annorum
generaciones fingere ridiculum videtur, & à simplici narratione Propheta alienissimum,*
Verum id absolute negant Maldonatus, Castrius, Cornelius. Denarius e-
nim, ut hic ait, insignis plenusque est numerus, qui omnes simplices nume-
ros, quos Arithmetici digitos vocant, puta omnes ab 1. ad 9. in se complectitur.
Rursum denarius primus est numerus multitudinis, post digitos, estque termi-
nus numerandi: nam post decem redimus ad unitatem, Decem & vnum sunt
vndecim, decem & duo, sunt duodecim &c. Cur autem ridiculum videatur, 10.
decem annorum spatium, generationem appellare? an quia generatio plures
annos requirit? Imo Castrius & Cornelius notant, generationem aliquando
sumi pro septennio, & probant ex eo, quod Orpheus apud Suidam, novem ge-
nerationes, hoc est, 63. annos vixisse dicatur, & medici vetent, ante duas ge-
nerationes, id est, ante annum decimum quartum puero venam incidi. Omnibus

Generatio
aliquando
significat
10. annos.

Encens
numeri de-
narii.

api

logia
menti

P.
H. Philii

Chrono
vet. Testa
A 11
17

autem consideratis, hic locus, quo de agimus inter obscuros, & explicatos
les merito habetur: ad cuius declarationem, quæ mihi occurrebant, in
nacia in medium protuli, paratus meliora, si quis ostenderit, sequi
que moniti Apostolici, Rom. 12. v. 3. non plus sapere, quam oportet sapere, sed
sobrietatem.

¶

NOTE ET QVÆST. CHRONOLOG.
IN PROPHETIAM EZECHIEL

De tempore quo prophetauit Ezechiel.

Cœpit An.
5. sua tras-
migrationis
post I-
saïam &
Jeremiam.

Vates Ezechiel cum Iechonia Babylonem abductus, anno
sua transmigrations vaticinari cœpit, vt ex cap. 2. ver. 2. patet
est. Idem erat annus quintus Sedecia: hic enim oculo Iechonia
gni gubernacula absque inter regno suscepit. Hinc inferretur
Ezechielem prophetae cœpisse, annis post Isaïam 199. mihi ab anno
quo plerique Isaïa vaticinia auspicantur, vsq; ad annum quintum trans-
migrations Iechonia, anni 200, effluerunt. Verum, vt Isaïa 1. qu. 1. anno
bium est, an Isaïas illo anno Ozia 17. suas prophetias exortus fuerit.
no 13. Iosia, quo vaticinandi officium aggressus est Jeremias, vsque ad
istum, transmigrations quintum, eundemque prophetantis Ezechiel
mum, annos 34. aut 35. supputo, quibus Jeremias Ezechielem pro
mam ordine temporis suarum prophetiarum sacris literis mandatum
anno 27. transmigrations edidit cap. 29. v. 17. Prophetias igitur ab eo
habemus annorum viginti trium terminis inclusis: an verò diutius
fuderit oracula, non constat.

EZECH. I. v. 1.

Et factum est, in trigésimo anno.

QVÆSTIO I.

Vnde hic tricesimus annus computetur.

Quidam
putant esse
Nabopo-
lassarum.

ANnum hunc fuisse trigésimum Nabopolassarum regis Babylonis
dunt Cornelius hic, Peraius infra citandus, nec aliud voluit.